

DE STEM VAN DE LAATSTE BAZUIN

49^e jaargang • nr. 94 • NAJAAR 2023

Deez' aard is Uw, o Heer der heren!
Uw is haar wond're hemelbaan,
Uw zijn haar bergen, dalen, meren,
haar stromen en haar oceaen.
Uw is de dag, Uw is de nacht:
't leeft alles slechts door Uwe kracht.

Uw is deez' aarde, lieflijk stralend,
als zonnegloed haar ijs ontdooit.
Uw is z', in lenteschoonheid pralend,
met bloesems als een bruid getooid.
Uw is z', als 't wuivend korenveld
een rijke, schonen oogstdag spelt.

Mijn hart zij 't Uw' en heel mijn leven,
t blijde straalt in zonnegloed,
en ook als wolken mij omgeven,
als stormen varen door 't gemoed.
Gij zijt mijn God, al 't Uw' is 't mijn':
laat immer meer mij d' Uwe zijn!

GEZANG 288, VERZEN 1, 2 EN 4

Colofon

UITGEVERIJ 'DE KANDELAAR'

Wilhelminastraat 21
2011 VJ Haarlem
Telefoon: 023 - 528 5561
www.uitgeverijdekandelaar.nl

REDACTIE

Wilhelminastraat 21
2011 VJ Haarlem
jlmstraetemans@planet.nl
www.hazknederland.org

ABONNEMENTEN

worden gratis verstrekt
Opgave 023-5285561
of via e-mail:
info@uitgeverijdekandelaar.nl
Overname van artikelen alleen
met toestemming, ongewijzigd
en met bronvermelding.

REDACTIE

R.C. Boekhout

HOOFDREDACTIE

J.L.M. Straetemans

PRODUCTIE EN LAY-OUT

Leerdamdruk BV
Leerdam

ISSN 1568 - 3419

VOORZIJD E OMSLAG

*De ontmoeting tussen
Eliëzer en Rebekka*

Die is, Die was en Die komen zal

J.L.M. Straetemans

Jezus Christus, de Zoon van God, heeft uit liefde voor ons zondaren het offer van Zijn leven gebracht aan het kruis. Door de hele Bijbel wordt over deze liefde van de Heer gepredikt. De meest innige, tedere, beelden worden gebruikt om ons tot wederliefde te bewegen. Hoe krachtig en intens klinken de liefde en het verlangen van en naar elkaar niet in het Hooglied: het lied der liederen, het lied van de liefde, het uitnemendste, het voortreffelijkste lied. In dit lied van de liefde zien we de kenmerkende relatie tussen Christus en Zijn gemeente; tussen de Bruidgom en Zijn bruid. Een liefhebbende bruid die getuigt van Jezus Christus: haar Liefste (Hl.5:10-16). Zij legt dit getuigenis af naar aanleiding van de vraag: 'Wat is uw Liefste meer dan een ander liefste, o gij schoonste onder de vrouwen! Wat is uw Liefste meer dan een ander liefste, dat gij ons zo bezworen hebt!' (Hl.5:9). Het antwoord lezen wij vers 16: '...al wat aan Hem is, is gans begeerlijk. Zulk een is mijn Liefste; ja, zulk een is mijn Vriend, gij dochters van Jeruzalem!'. Jezus Christus: 'al wat aan Hem is' alles, het geheel: begeerlijk, bekoorlijk, dierbaar, gewenst. Wat een beeld van Christus wordt ons hier getoond, wat een schoon-

heid en een glans. De bruid getuigt aangaande Christus: 'Mijn Liefste is blank en rood' (Hl.5:10). Mijn Liefste is blank houdt in: Jezus is de Reine, de Heilige, de Zondeloze. Mijn Liefste is rood betekent: Christus is de Drager en Verzoener van onze zonden. Jezus Christus, het Lam Gods, Dat de zonde der wereld wegneemt. De bruid verlangt ernaar haar Bruidgom te ontmoeten, want haar liefde voor Hem beheerst haar hele leven. Deze Bruidgom verlangt ernaar Zijn bruid te ontmoeten. Hij heeft haar immers lief; Hij heeft Zijn leven, ook voor haar, gegeven aan het kruis.

Verlangen

Het kenmerk van de kerk van de eerste drie eeuwen was o.a. een vurig verlangen, een diep en heilig heimwee naar Zijn beloofde wederkomst. Dit komt tot uitdrukking in de naam van de gemeente, Éfeze, in de eerste brief van de Openbaring van Johannes (Hst.2:1). De Bijbel leert ons dat een naam het wezen kan uitdrukken: 'Nabal; want gelijk zijn naam is, alzo is hij; zijn naam is Nabal, en dwaasheid is bij hem' (1Sm.25:25). De naam Nabal betekent dwaas. Éfeze betekent verlangen en welgevallen. Daarom is deze eerste gemeente, Éfeze, standaard en

maatstaf hoe een christelijke gemeente zich naar de voorschriften, ordeningen en instellingen van Jezus moet gedragen. Bij Zijn wederkomst wil de Heer Zijn kerk terugvinden zoals Hij haar heeft gesticht. De verwachting van een spoedige wederkomst van Christus was kenmerkend voor deze gemeente. Ze was vol verlangen om niet alleen Joden en heidenen tot Christus te brengen, maar ook om als een prachtig getooide bruid de Heer tegemoet te gaan (2Kor.11:2) en daartoe was ze, door de Heer, ingericht en toegerust met ambten, gaven en sacramenten. Deze eerste gemeente had een diep en heilig heimwee naar Zijn wederkomst in heerlijkheid. Daarom had de Heer ook een welgevallen aan haar. De verwachting en het verlangen van deze gemeente is kenmerkend voor de gehele kerk in de begintijd. In het hart van de eerste kerk is dit verlangen diep aanwezig geweest. De eerste christengemeenten waren overtuigd van de spoedige komst van hun Heer en Zijn eeuwige Koninkrijk. Het geloof in dit rijk was hecht. De eerste discipelen leefden in de hoop dat de Heer tijdens hun leven zou terugkomen. Er was sprake van vreugde en verheuging in de aanstaande ontmoeting.

Bron van onuitsprekelijke vreugde

Ook nu mogen wij ons verblijden in de vreugde en de hoop van het Evangelie. Het Evangelie is toch de blijde boodschap van redding, behoud en eeuwig leven in Jezus Christus; dat grote verlossingswerk van Christus aan het kruis. Hij is uit de dood opgestaan, Hij leeft. Blijdschap in het lezen van de Bijbel; vreugde in het geschenk van het gebed, in ons persoonlijke wandelen en omgang en leven met de Heer. Blijdschap en vreugde over de ontmoeting met de Heer in de Erediensten; de zegeningen die de Heer ons ook daar wil schenken. De 'vreugde' in en van Christus: 'Denwelken gij niet gezien hebt, en nochtans liefhebt, in Denwelken gij nu, hoewel Hem niet ziende, maar gelovende, u verheugt met een onuitsprekelijke en heerlijke vreugde' (1Pt.1:8). De Heere Jezus Christus hebben wij nog niet gezien, maar wij verheugen ons nu al in Hem. Dit houdt in: vol vreugde en blijdschap; in jubel en verrukking. De schoonheid zoals wij die nu al mogen beleven in en met Christus en die ons, vanuit de Bijbel, wordt voorgesteld in de aanstaande ontmoeting met de Bruidegom, het zien van aangezicht tot aangezicht. Het eigenlijke wezen Gods kan niemand begrijpen of zich voorstellen: 'Want wij zien nu door een spiegel in een duistere rede, maar alsdan [zullen] [wij] [zien] aangezicht tot aangezicht; nu ken ik ten dele, maar alsdan zal

ik kennen, gelijk ook ik gekend ben' (1Kor.13:12). In de oudheid werden spiegels gemaakt van gegoten metaal: brons of koper. Om ze goed weerkaatsend te krijgen/houden moesten ze regelmatig worden gepolijst. Desondanks hadden deze spiegels niet zo'n zuivere weerkaatsing als de moderne glazen spiegels. Het beeld dat men zag was veel donkerder, veel minder scherp dan de werkelijkheid. Een wazig beeld. Wat wij nu kennen en weten van God is zoals het vroeger was toen mensen in zo'n spiegel keken. Nu kennen en begrijpen we de Heer nog onvolkomen; ten dele; niet compleet; onvolledig. Maar straks zullen wij de Heer zien van aangezicht tot aangezicht en de Heer kennen, zoals wij nu gekend zijn door de Heer. 'Ik zal kennen' is met de liefde van de Heer volkomen gevuld zijn, ervaren en ook anderen zó zien. Wat een verlangen zou dat bij ons teweeg moeten brengen naar Hem en naar die dag. Over de 'schoonheid' van de Koning, Jezus Christus: 'Uw ogen zullen den Koning zien in Zijn schoonheid; zij zullen een ver gelegen land zien' (Js.33:17). Uw ogen zullen de Koning zien in volle schoonheid en glorie. Meteen daaropvolgend, dus verbonden aan dat zien van de Koning, het zien van een ver gelegen land. Dat is het hemelse (Hbr.11:14-16). Wij zien uit, wij verlangen naar het betere, dat is het hemelse, naar de stad van wie de Kunstenaar en Bouwmeester God Zelf is (Hbr.11:10).

Jezus komt terug

Onze hoop op Zijn wederkomst is gebaseerd op uitspraken van Jezus Zelf, die Hij voor de Hoge Raad, met de dood voor ogen, helder en duidelijk heeft gedaan. Toen de hogepriester, de aanklager, Jezus vroeg of Hij wilde bevestigen dat Hij de Christus was, de Zoon van God, antwoordde de Heer: '... gij hebt het gezegd. Doch Ik zeg u, van nu aan zult gij de Zoon des mensen zien, gezeten aan de rechterhand van de kracht Gods en komende op de wolken des hemels' (Mt.26:64). Na de Hemelvaart van Jezus bevestigden de twee engelen, die verschenen aan de apostelen toen ze na Zijn opvaart naar de hemel bleven staren: 'Deze Jezus, Die van u is opgenomen naar de hemel, zal op dezelfde wijze wederkomen, als gij Hem ten hemel hebt zien varen' (Hnd.1:11). In Zijn afscheidsworden, waarmee Hij Zijn discipelen wilde vertroosten, sprak Christus: 'Uw hart worde niet ontroerd; gij gelooft in God, gelooft ook in Mij. In het huis van Mijn Vader zijn vele woningen anders zou Ik het u gezegd hebben want Ik ga heen om u plaats te bereiden; en wanneer Ik heengegaan ben en u plaats heb bereid, kom Ik weder en zal u tot Mij nemen, opdat ook Gij zijn moogt, waar Ik ben' (Jh.14:1-3). De eerste apostelen herhalen deze belofte en wekken de eerste gemeenten voortdurend op om vooral deze Maran-atha hoop (Jezus komt!) levend te houden. (Rom.8:17-18; 1Kor.15:51-52; 2Kor.4:18-5:1; Flp.3:20-21; Kol.3:1-4; 1Ts.4:13-17;

Jc.5:7; 2Pt.3:13-14; 1Jh.3:2; Jud.20-21). De Bijbel geeft ons inzicht hoe dit geweldige werk van God in een door Hem vastgestelde volgorde zal plaatsvinden. Eerst komt Jezus als Brudegom om Zijn bruid te halen (1Kor.15:22-23 en 51-52; Opb.11:12) en zal de eerste opstanding plaatsvinden; de opstanding uit de doden (Opb.20:4-6). In het huis van de Vader vindt het avondmaal van de bruiloft van het Lam plaats (Opb.19:7-9). Op aarde komt de grote verdrukking tot een climax. Op het hoogtepunt van die verdrukking, na de bruiloft van het Lam, komt de Heer met de Zijnen terug op aarde (Opb.21:1-2). De antichristelijke machten zullen verslagen worden. De satan wordt duizend jaar gebonden (Opb.20:1-3). Het rijk der heerlijkheid breekt aan en de aarde wordt vol van de kennis van de Heer: 'Men zal nergens leed doen noch verderven op den gansen berg Mijner heilighed; want de aarde zal vol van kennis des Heeren zijn, gelijk de wateren den bodem der zee bedekken' (Js.11:9). Aan het einde van de duizend jaar van het rijk der heerlijkheid wordt satan losgelaten (Opb.20:7-10) en daarna vindt de algemene opstanding der doden en het laatste oordeel plaats (Opb.20:11-15). Christus is Degene, Die door God is geordend tot Rechter van levenden en doden: 'En heeft ons geboden den volke te prediken, en te betuigen, dat Hij is Degene, Die van God verordend is tot een Rechter van levenden en doden' (Hnd.10:42) en 'Daarom dat Hij

een dag gesteld heeft, op welken Hij den aardbodem rechtvaardiglijk zal oordelen, door een Man, Dien Hij [daartoe] geordineerd heeft, verzekering [daarvan] doende aan allen, dewijl Hij Hem uit de doden opgewekt heeft' (Hnd.17:31). Jezus komt: de Heilige Geest wijst daarop, ook in onze dagen, en houdt die verwachting levend in de harten van de gelovigen, van christenen van alle tijden. Het is de hoop op en het verlangen naar de wederkomst van de Heer en het Rijk van God, waar gerechtigheid en vrede zullen heersen, die tot op de dag van vandaag door de Heer levend zijn gehouden en zijn blijven bestaan in de gemeente.

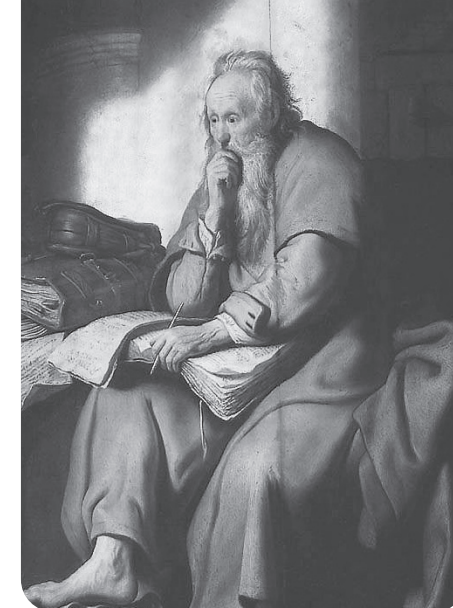
Vreemdelingen op aarde

Deze hoop en dit verlangen naar de Heer maakt ons gasten, vreemdelingen in deze wereld. Wij zijn wel op deze aarde maar zeker niet van deze aarde. Een christen, een volgeling van Jezus Christus, heeft geen vaderland op aarde, maar is 'bijwoner'. Dat is wat de Bijbel ons leert: 'Ik ben een vreemdeling op aarde' (Ps.119:19); '... ze zeiden van zichzelf dat zij op aarde leefden als vreemdelingen en gasten. Door zo te spreken lieten ze blijken op doorreis te zijn naar een vaderland' (Hbr.11:13b-14) en: 'Want wij hebben hier geen blijvende stad, maar wij zoeken de toekomstige' (Hbr.13:14). Van de gelovigen van alle tijden verwacht en verlangt de Heer, dat men innerlijk vrij is om alles te verlaten om Hem, het Lam Gods, te volgen. Chris-

tus leert: 'En zo wie zal verlaten hebben, huizen, of broeders, of zusters, of vader, of moeder, of vrouw, of kinderen, of akkers, om Mijns Naams wil, die zal honderdvoud ontvangen, en het eeuwige leven beërven' (Mt.19:29). Besef ik mijn vreemdelingschap, voel ik mij een vreemdeling op aarde of voel ik mij hier thuis? Heb ik mij innerlijk vrijgemaakt van de vergankelijke zaken en weet ik mij in de nabijheid van en in de gemeenschap met de komende Heer (Jezus), Die iets beters en hogers voor mij beschikt heeft en verheug ik mij daarop?

De heilige vreugde van de Wijnstok

Wij geloven en ervaren dat wij leven in de tijd vlak voor de wederkomst van Jezus Christus als Brudegom om Zijn bruid te halen. Voor allen die bij deze opname horen, houdt dit tevens het ontkomen aan de aanstaande verdrukking in. Christus noemt Zichzelf (Jh.15:1) de ware Wijnstok. Het gaat om een steeds rustig volharden in de innerlijke gemeenschap met Christus, zoals Hij ons leert: 'Ik ben de Wijnstok, en gij de ranken; die in Mij blijft, en Ik in hem, die draagt veel vrucht; want zonder Mij kunt gij niets doen' (Jh.15:5). Jezus is de Wijnstok en Zijn vrucht, de wijn of blijdschap van de Heilige Geest. Het beleven van de vreugde in de Heilige Geest, de blijdschap van het geloof in het verbonden zijn in en met de Wijnstok. Vreugde en blijdschap nu én in de zeer aanstaande ontmoeting: 'Maar

gelijk geschreven is: Hetgeen het oog niet heeft gezien, en het oor niet heeft gehoord, en in het hart des mensen niet is opgeklimmen, hetgeen God bereid heeft dien, die Hem liefhebben' (1Kor.2:9). Houdt de hoop levend; laat het u niet ontnemen; laat het niet verflauwen of vervaagen; laat het krachtig zijn, maar u ook kracht geven. Als de hoop verflauwt, als het ontbreekt aan vreugde, of blijdschap: bid daarvoor. Jezus leert het ons, spreekt het tot ons en Jezus belooft het ons: 'Bidt, en u zal gegeven worden; zoekt, en gij zult vinden; klopt, en u zal opengedaan worden. Want een iegelijk, die bidt, die ontvangt; en die zoekt, die vindt; en die klopt, dien zal opengedaan worden' (Lc.11:9-10). Dat de Heilige Geest ons moge leren, troosten, versterken en inspireren om dichterbij God te komen en dichterbij te komen in toewijding aan, navolging van en diep verlangen, heilige heimwee, naar de komende Brudegom Jezus Christus. •

Heere herstelt Gij?

H. van Dusschoten

Deze tekst treffen we aan in Handelingen 1 vs. 6. (Hierbij graag Psalmen 2 en 5 lezen.). Het zou een vraag van ons kunnen zijn, als we de wanhoop in de kerk zien en de wereld in crisis. Alles is in verwarring. De volkeren zijn ontstoken in toorn en ontevredenheid. De volkeren zee is heftig in beweging. Er is weinig lofprijzing en weinig vreugde, als het gaat om geestelijke of natuurlijke zaken. De aarde wankelt, schudt in angst en vrezen. Zie deze onze tijd (Zie ook Jeremia 4 en Jesaja 24:17-19). Heere herstelt Gij? Dit is dus een actuele vraag van Zijn discipelen destijds aangaande Israël, maar ook voor ons. In Nederland op 27 april hebben wij koningsdag gevierd en op 5 mei bevrijdingsdag. Op 6 mei hebben wij de kroning gezien van prins Charles tot koning van het Verenigd Koninkrijk. Op koningsdag in Nederland was het thema dat wij 'allemaal prinses en prinsessen' zijn. Hoge verwachtingen van onszelf worden hierin weerspiegelt. Wie is Koning? In Psalm 5 vs. 3 komt naar voren: 'merk op de stem mijns geroeps, o mijn Koning en mijn God, want tot U zal ik bidden'. De Psalmen staan vol van het Koningschap van God over deze aarde. Herstelt Gij het Koningschap over

Israël? Nee, dat moesten Zijn volgelingen nog gaan begrijpen; zie Mattheüs 28 vs. 19: 'ga dan heen en maak al de volken tot Mijn discipelen, en doop hen in de Naam van de Vader de Zoon en de Heilige Geest. En leert hen, onderhouden al wat Ik u bevolen hebt'. Welk een opdracht.

Ten eerste aan Israël, Gods beminden, maar naar Gods plan heel de wereld. Zie als voorbeeld Mattheüs 13 (vs.1-9) waar een zaaier uitging om te zaaien met als laatste regel 'wie oren heeft om te horen die hoort'. Horen naar de verkondiging op Gods akker (de wereld) is lastig, je neemt het aan of niet. Het zaad, Gods Woord, is kwetsbaar, breekbaar door allerlei meningen, invloeden, traditie, cultuur of afkomst. Heeft Jezus Zich vergist als Hij Zichzelf presenteert als een zaaier? Zijn volgelingen, de apostelen, profeten, evangelisten en herders (Éf.4:11) als zaaiers, als gezondenen? Loopt het stuk op de weerbarstigheid van ons menselijk leven? Wie oren heeft die hore. Dus je hart openstellen. Dat zaad zegt Jezus, is Gods Woord. Dus geen gewoon zaad, maar Goddelijk, Koninklijk zaad vanuit de hemel door God gegeven. En dat Woord naar Zijn

belofte zal niet vruchteloos wederkeren. Mattheüs 13 leert dat het deels honderd-, deels zestig-, deels dertigvoudig vrucht zal dragen. Het geheim van Gods koninkrijk is net zo'n geheim als het zaad van de zaaiers. Zien-de op het volbrachte werk van Christus. Wat een verborgenheden liggen in de beelden van de zaaier en het zaad. En wat een geheimenis. Het kan jaren in de schuur liggen of opgeslagen in lades, de levenskiem blijft kracht en leven. Net als Gods Woord dat tot ons komt. Dus geduldig zijn en niet wanhopen. Ondanks dat het Woord agressie kan opleveren, weerbarstigheid, verharding, onbegrip, ongeloof etc. (Hnd.7:54). Velen zeggen niets te hebben met het Woord van God of de verlossing van Christus.

Vruchtbare akker?

Als je deze gelijkenis over je eigen leven legt, welke grondsoort of akker ben ik? Waar het zaad Gods Woord uitgestrooid is. Wie kent zichzelf beter dan hij of zij zelf. Wat doen we ermee? Wie oren heeft die hore. Maar zoals een boer niet zonder hoop zaait, doen Zijn dienstknechten dat ook niet. We vertrouwen op het geheim van Gods Woord. Ook gelet op wat er in Psalm 126 (vs.5-6) geschreven staat: 'want wie onder tranen zaaien, zullen onder vreugde maaien'. Bij de inleiding hebben we gewezen op enkele vieringen: koningsdag, kroningsdag, bevrijdingsdag. In geestelijke zin vierten wij de geboorte van Christus, Goede Vrijdag, Pasen, Hemelvaart en Pinksteren. Jezus is Koning, de Opstanding en het Leven. Dat mogen de mensen horen. En al doet dit Woord er nog zo lang over als het zaad in de akker of de schuur. Al wie de Naam van de Heer roept zal behouden worden. Er wordt geduld gevraagd. God is genadig en lankmoedig. Er is nog nooit iemand afgewezen die naar Hem vraagt of roept. Dagelijks bidden wij: 'Uw Koninkrijk kome, Uw wil geschiedde' wijzend naar Jezus' Koningschap. Zo blijven wij gericht op de toekomst. Het is dus een actuele vraag. En we zien uit naar de vernieuwing van Jezus komst. Dwars tegen de weerbarstigheid van ongeloof en zonde in. We hebben Pinksteren gevierd en God schenkt naar Zijn belofte ambten en gaven van de Heilige Geest (1Kor.12, 13 en 14, Éf.4:11-13,

2:20). Heer herstelt Gij? Herstel naar Zijn ambten en gaven naar Gods wil en verordeningen. Wat God gegeven heeft, hebben wij dit nu niet meer nodig? Heer, herstelt Gij? Het is geen mensens werk. Het is Gods werk naar Zijn belofte. En Jezus geeft als antwoord: 'Het komt u niet toe, te weten de tijden of gelegenheden, die de Vader in Zijn eigen macht gesteld heeft' (Hnd.1:7). Wat een heerlijk antwoord om in onze strijd, moeite en roepen dit te horen. Ondanks de weerbarstigheid in kerk en wereld, afgoden en heidendom, zal God naar Zijn plan en wil herstellen. 'Ja, wie is een God als Gij?' (Mi.7:18). In alles mogen wij doorgeven wat wij hebben in Jezus Naam (Hnd.3:6). God dankende, Die ons met Zichzelf verzoend heeft door Jezus Christus en de bediening der verzoening gegeven heeft waardoor de zonde niet wordt toegerekend (2Cor.5:18-21). Dat is pas bevrijding.

De tijd is nabij, Hij komt

We maken ons grote zorgen over deze aarde. Als het gaat om normen en waarden, milieu, stormen en rampen, vluchtende mensen, oorlogen etc. Maar laten we op God zien (Js.55:13). Ondanks de vloek over deze aarde (Gn.3:17) zal God naar Zijn belofte vrede en gerechtigheid in een nieuwe hemel en aarde schenken op Jezus Christus volbrachte werk. Laten wij op God zien. We lezen in de profetie van Jesaja dat voor een doornstruik een cipres zal opschieten en voor een distel zal

een mirt opschieten en het zal de Heere zijn tot Naam en tot een eeuwig teken dat niet uitgeroeid zal worden. Hoor het roepen, de tijd is nabij. Wat houdt dat in? Betekent dit dat het beslissende ogenblik, het tijdstip van Jezus komst nabij is? We lezen dit in het boek Openbaringen ook. De Heer is nabij, maar we horen ook de spotters die stellen dat wij dit al zo'n lange tijd verkondigen. Maar Petrus leert dat (2Pt.3:8) 1000 jaar bij de mens voor God als één dag is. Dan zijn er bijna twee dagen voorbij gegaan, de tijd van het genadeverbond, en kunnen wij zeggen dat de tijd van deze bedeling bijna voorbij is. De tekenen der tijden wijzen ons erop dat alles in vervulling aan het gaan is (Mt.24). Heer herstelt Gij? Hoelang zal het duren? Het antwoord klinkt: 'Het komt u niet toe te weten de tijden of gelegenheden die de Vader in Zijn eigen macht gesteld heeft' (Hnd.1:7). Omdat er zoveel heerlijke dingen zullen gebeuren en Gods belofte vervuld zullen worden is het zaak hier dag en nacht mee bezig te zijn. De tijd is nabij, morgen kan het te laat zijn. De tijd is nabij, hoelang hebben wij nog te leven? De tijd is nabij, om zich te bekeren en gered te worden. Zo laat de Heer Zijn Woord en profetie horen. Opdat we bereid zijn als Hij komt. Laten we niet verslappen of verachten wat in Gods Woord geschreven staat. Zalig zijn zij die het horen en bewaren, want de tijd is nabij. Jezus komt! •

Neigt uw oor en

R.F. Bijster

...kom tot Mij; hoort, opdat uw ziel leve! Zo lezen we in Jesaja 55 vs. 3a.

Wat een geweldige uitnodiging voor de mens klinkt ons hier tegemoet. De Almachtige vraagt aan ons om ons oor te schenken omdat Hij tot ons wil spreken. Neigen betekent buigen; het oor zelf kunnen wij niet buigen, maar ons gehele hoofd en lichaam wel. Als wij dus ons hoofd of lichaam buigen voor die Almachtige en ons gehoor daarmee schenken aan de Heer, dan schenken wij ons geheel en al aan Hem en zijn vol aandacht en opmerkzaam voor wat Hij tot ons spreekt. In de wereld om ons heen klinken vaak onheilige en godslasterende woorden tot ons door die ons geloofsleven in gevaar kunnen brengen. Maar als de Heilige tot ons spreekt dan zullen dat woorden van eeuwig leven zijn: 'Hoor, opdat uw ziel leve'. Dit geldt niet alleen voor de onbekeerde mens, maar juist ook voor de gelovigen die zich constant afhankelijk dienen op te stellen van hun Heer en Heiland, Die het Leven is en het leven schenkt. Dag in dag uit hebben wij de genade

en liefde nodig die Hij ons wil schenken. Als wij ons neigen voor de Almachtige dan zullen Zijn woorden ook ingang vinden en bekliven. Wij verlenen Hem toegang tot onze ziel en wij mogen dan begrijpen en verstaan wat Hij tot ons spreekt..... Jesaja 55 is in het geheel een uitnodiging van God aan de mens om tot het heil van Hem te komen. De eerste zin is al zo vol van Gods liefde voor de mens om hem tot het eeuwige leven uit te nodigen; 'O, alle dorstigen, komt tot de wateren, en gij die geen geld hebt, koopt en eet; ja komt, koopt zonder geld en zonder prijs wijn en melk' (Js.55:1). Ieder natuurlijk mens is afhankelijk van water. Ieder mens heeft dagelijks dorst, zonder water overleven wij niet. Zo heeft ook de geestelijke mens dagelijks geestelijk water nodig. Dat geestelijke water is het Evangelie, de blijde boodschap waardoor alle mensen zalig kunnen worden. Zo eenvoudig is het. De blijde boodschap van de komst van Christus, Zijn kruisverdienste, Zijn opstanding. Daarmee heeft Hij de mens en de wereld gered uit de macht van satan, van de eeuwige dood. De Heer heeft ons ge-

kocht en betaald met Zijn eigen leven (1Kor.6:20). Dat heerlijke, reine en frisse water schenkt de Heer overvloedig voor iedereen, vinden wij in de Bijbel en horen wij in de predcaties en andere vormen van christelijk onderwijs. De eeuwige heerlijkheid mogen wij om niet (dat is zonder kosten) ontvangen en is volledig betaald door de Heer Zelf door Zijn lijden, sterven en opstanding.

Hij laat Zich vinden

De Heer heeft eenmaal Zijn heerlijkheid verlaten om in alle nederigheid onder de mensen te wandelen en te werken. Daarmee is Hij tot voorbeeld geworden hoe wij ons dienen te bewegen op aarde, onder de mensen en tegenover God in de hemel. De Heer neigde zich naar de mens. Vanuit Zijn eeuwige liefde voor de mens boog Hij zich neder, gehoor gevende aan de wil van Zijn en onze hemelse Vader, door de wet te volbrengen en zonder zonde het kruis te dragen. Ieder mens die belijdt dat Christus dit voor hem gedaan heeft en gedoopt is, zal daarom ook zalig kunnen worden. Daarom is het goed om ons oor tot Hem te neigen en te luisteren wat Hij tot ons wil spreken. Apostel Paulus schrijft aan de gemeente te Rome: 'Zo is dan het geloof uit het horen, en het horen door het woord van Christus' (Rm.10:17). Met ons gehoor ontvangen wij de woorden die leiden tot het eeuwige leven. Het neigen van ons oor tot de Heer geeft ons een rijkdom die onbetaalbaar is,

want de woorden van Hem zijn gericht om ons veilig door dit leven te leiden. Ook vers 6 van Jesaja 55 geeft de mens een geweldige uitnodiging: 'Zoekt de Heere terwijl Hij Zich laat vinden, roept Hem aan, terwijl Hij nabij is'. De Heer is nooit ver weg, Hij verbergt zich niet voor ons. Integendeel, Hij is dichtbij en laat zich vinden door ieder mens die tot Hem komt. In Psalm 94: 9 worden wij ook vertroost en wordt nogmaals bevestigd dat de Heer ons altijd hoort en ziet. Niets ontsnapt aan Zijn alwetendheid; 'Zou Hij, die het oor plantte, niet horen? Die het oog vormde, niet zien?'. Wij hoeven niet te twijfelen of te schromen om tot Hem te gaan. Wel met eerbied, ontzag en een heilig vrezen, want Hij is een heilig God. Want ook dat leren we uit Jesaja 55 in de verzen 8 en 9: 'Want Mijn gedachten zijn niet uw gedachten en uw wegen zijn niet Mijn wegen, luidt het woord des Heeren. Want zoals de hemelen hoger zijn dan de aarde, zo zijn Mijn wegen hoger dan uw wegen en Mijn gedachten dan uw gedachten'. Ook met deze woorden worden wij herinnerd aan Zijn grootheid en almacht en gewezen op onze afhankelijkheid en nederigheid die wij dienen te hebben tegenover God. Hij overziet immers alles en regeert over alles. Zowel ons persoonlijke leven, Zijn kerk maar ook de gehele aarde. Alles is in Zijn handen.

Hij zal horen

De uitnodigende woorden van Jesaja 55 geven ook aan dat de

woorden van de Heer tot zegen en opbouw van ons geloofslieven dienen. In de verzen 10 en 11 vergelijkt de Heer Zijn woorden met regen en sneeuw die van de hemel nederdalen, de aarde vochtig maken, zodat het gezaaide kan ontkiemen en voedsel schenkt aan de zaaier. Zo is ook Zijn Woord dat van Hem uitgaat en in het hart van de mens datgene ontwikkelt dat tot behoud van hen dient. Daarom is het voor ons belangrijk om ons oor te neigen, tot Hem te gaan en te luisteren, zodat onze ziel zal leven, nu en in alle eeuwigheid. Micha 7 vs. 7 vermeldt: 'Maar ik zal uitzien naar de Heere, ik zal wachten op de God mijns heils; Mijn God zal mij horen'. Micha ziet uit naar de Heer. Bij hem is een verlangen om de Heer te ontmoeten. Ook voor ons mag hetzelfde gelden. Dagelijks verlangend uit te zien, Hem te ontmoeten in onze gebeden die wij tot Hem mogen opzenden. Maar ook door het lezen en onderzoeken van de Bijbel. Micha wacht op de God van zijn heil. Hij wacht niet alleen op de komst van de Heer, maar ook wacht hij geduldig af wat de Heer hem zal schenken. Hij laat zich daardoor leiden door de Heer en wacht af. Micha is ervan overtuigd dat de Heer hem hoort: Mijn God zal mij horen! Ook Micha weet dat God, Die het oor geformeerd heeft, Zelf ook hoort. Maar ook geven zijn woorden een vastberadenheid aan waarmee hij zichzelf overtuigd dat hij ook tot zijn God zal naderen. Hij verzuimt niet in

de gebeden. Natuurlijk weet de Heer wat er in ons hart leeft en met welke zaken wij belast zijn. Ook onze vragen en verlangens kent de Heer beter dan wij zelf. Maar de Heer wil gebeden zijn. Hij verlangt ernaar om onze stem te horen, ons geheel en al toe te vertrouwen aan Hem met al onze moeite en noden. Moge de Heer ons neigend oor aanschouwen, onze nadering tot Hem bemerken. Maar ook dat wij acht slaan op Zijn woorden om ook eenmaal gevonden te mogen worden op de dag van Zijn wederkomst. Maran-tha, Amen. •

Een krom en verdraaid geslacht

R.C. Boekhout

Tijdens zijn tweede zendingsreis bezocht apostel Paulus voor het eerst wat wij het vasteland van Europa zouden noemen: het oosten van Griekenland, toen genaamd Macedonië. Hierbij werden, naast Filippi, ook Thessalonica en Beréa aangedaan. De stad Filippi werd in 356 voor Christus gesticht door koning Philip II, en lag langs de oude route die Europa en Azië verbindt, de Via Egnatia. Filippi lag op een afstand van ca. 125 kilometer van Thessalonica. De stad ontwikkelde zich tot een kleine versie van Rome, na de vestiging van het Romeinse Rijk in de periode na de slag om Filippi in 42 voor Christus. Apostel Paulus bezocht deze stad omstreeks het jaar 50 van onze jaartelling en stichtte ook daar een gemeente.

Bijzondere gebeurtenissen

Opmerkelijk is dat Paulus op basis van een visioen naar Macedonië vertrekt. 'En door Paulus werd in de nacht een gezicht gezien: er was een Macedonische man staande, die hem bad en zeide: Kom over in Macedonië, en help ons' (Hnd.16:9). Paulus, die met Silas reisde begreep de werking van de Geest des Heeren: 'Toen hij nu dit gezicht gezien had, zo zochten wij terstond naar Macedonië te reizen,

besluitende daaruit, dat de Heere ons geroepen had, om hun het Evangelie te verkondigen' (Hnd.16:10). In Filippi zien we een krachtig werk van de Heer. Zo lezen we over Lydia: 'En een zekere vrouw, met name Lydia, een purperverkoopster, van de stad Thyatira, die God diende, hoorde ons; wier hart de Heere heeft geopend, dat zij acht nam op hetgeen door Paulus gesproken werd' (Hnd.16:14). Paulus die een verkeerde geest (in dit geval een waarzeggende geest) uitdreef met de woorden: 'Ik gebied u in de Naam van Jezus Christus, dat gij van haar uitgaat. En hij ging uit op datzelfde uur' (Hnd.16:18b). Ook werden Paulus en Silas door een menigte opgepakt, de kleren van het lijf gescheurd en gege-seld. Aansluitend werden zij in de gevangenis opgesloten en in een blok gezekerd zodat ontsnappen geen mogelijkheid was. Ook hier zien we weer een gebeurtenis die ons allen sterker moet maken en doet toenemen in geloof. In plaats van teleurgesteld neder te zitten lezen we over Paulus en Silas: 'En omtrent de middernacht baden Paulus en Silas, en zongen Gode lofzangen; en de gevangenen hoorden naar hen' (Hnd.16:25). Geen angst, geen beven, maar kracht en sterkte. De Schrift getuigd vervolgens

van de aardbeving die plaatshad waarbij de fundamenten van de gevangenis bewogen werden, de deuren opensprongen en de banden waarmee Paulus en Silas vastgeklonken zaten opensprongen. De gevangene-bewaarder was zeer angstig en verbaasd, maar Paulus en Silas vluchtten niet. Zij bleven op hun plek! We lezen welk effect deze gebeurtenis op de cipier had: 'En hen buiten gebracht hebbende, zeide hij: Lieve heren, wat moet ik doen, opdat ik zalig worde? En zij zeiden: Geloof in de Heere Jezus Christus, en gij zult zalig worden, gij en uw huis. En zij spraken tot hem het woord des Heeren, en tot allen, die in zijn huis waren. En hij nam hen tot zich in dat uur des nachts, en waste hun de striemen; en hij werd terstond gedoopt, en al de zijnen. En hij bracht hen in zijn huis, en zette hun de tafel voor, en verheugde zich, dat hij met heel zijn huis aan God gelovig geworden was' (Hnd.16:30-34).

Oproep en waarschuwing

De brief die apostel Paulus (met Timotheüs) schrijft aan de gemeente te Filippi wordt geschreven als hij in gevangenschap verkeert in Rome. De brief ademt grote dankbaarheid en blijdschap en getuigt van het feit dat de gevangenschap hem eerder sterker dan zwakker gemaakt heeft. Een nadrukkelijke oproep wordt aan de gemeente gedaan om één te zijn: 'Indien er dan enige vertroosting is in Christus, indien er enige troost is der liefde,

indien er enige gemeenschap is des Geestes, indien er enige innerlijke bewegingen en ontfermingen zijn; Zo vervult mijn blijdschap, dat gij moogt eensgezind zijn, dezelfde liefde hebbende, van één gemoed en van één gevoelen zijnde. Doet geen ding door twisting of ijdele eer, maar door ootmoedigheid achte de een de ander uitnemender dan zichzelf. Een ieder zie niet op het zijne, maar een ieder zie ook op hetgeen van de anderen is. Want dat gevoelen zij in u, hetwelk ook in Christus Jezus was...' (Flp.2:1-5). Dat de gemeente te Filippi het werk ook financieel steunt lezen we in hoofdstuk 4 (vs.15-16): 'En ook gij, Filippensen, weet, dat in het begin van het Evangelie, toen ik van Macedonië vertrokken ben, geen gemeente mij iets medegedeeld heeft tot rekening van uitgaaf en ontvangst, dan gij alleen. Want ook in Thessalonica hebt gij mij eenmaal en andermaal gezonden, tot nooddrift'. Ook andere brieven getuigen hiervan (2Cor.8:1-6, Rm.15:26). Maar ook zijn daar de waarschuwendende woorden van de apostel die nodig zijn om het volk te behouden: 'Doet alle dingen zonder murmureren en tegenspreken; Opdat gij moogt onberispelijk en oprecht zijn, kinderen Gods zijnde, onbestraffelijk in het midden van een krom en verdraaid geslacht, onder welke gij schijnt als lichten in de wereld' (Flp.2:15-16). De gemeente moet dus waken voor het feit dat men leeft temidden van een 'krom en verdraaid geslacht'. In andere vertalingen

lezen we 'ontaard en verkeerd'. Voor 'ontaard' vinden we als alternatieven: bedorven, gedege- nereerd, decadent. In het Oude Testament leren we van Mozes over hoe dit geslacht zich laat kenmerken: 'Het heeft het tegen Hem verdorven; het zijn Zijn kin- deren niet; de schandvlek is hun; het is een verkeerd en verdraaid geslacht' (Dt.32:5). Het gaat dus om degenen die zich schande- lijk tegenover Hem gedragen en Hem ontrouw zijn geworden. Ook Petrus sprak op gelijke wijze te- gen degenen die na zijn indruk- wekkende toespraak (Hnd.2:14- 40) vroegen wat zij dan moesten doen. Het antwoord: 'En Petrus zeide tot hen: Bekeert u, en een ieder van u worde gedoopt in de Naam van Jezus Christus, tot ver- geving der zonden; en gij zult de gave des Heiligen Geestes ont- vangen' (Hnd.2:37) en in vers 40:

'En met veel meer andere woor- den betuigde hij, en vermaande hen, zeggende: Wordt behouden van dit verkeerd geslacht!'.

De situatie in de wereld in de we- relt is er helaas niet beter op ge- worden. Niet in het natuurlijke le- ven, maar zeker niet als het gaat om de geestelijke zaken. Daarom is de oproep van destijds ook voor ons van groot belang: wees lichtende lichten in een duis- tere wereld vasthoudende aan het Woord des levens, dat is het Evangelie met als kern de Heer Jezus Christus. In liefde en een- heid optrekkend naar die grote dag waar wij zo naar uitzien. Door het feit dat de tijden moeilijker worden mogen wij weten dat die dag snel nader komt en de ver- lossing nabij is. Met Paulus mo- gen wij het uitroepen: 'Verblijdt u in de Here te allen tijde'. •

Studie- en toerustingsdag 2023

De redactie

10 Juni was een deel van de stam Juda bijeen in het kerk- gebouw te Wageningen. Doel van de dag was om tot bewust- wording te komen van de hoop en vreugde geschonken in het apostolisch getuigenis. Ter inlei- ding werd uit de Schrift gelezen en wel over het oude en nieuwe verbond (1Kor.3:1-18) en over de taak van de discipelen in de wereld (Mt.5:13-16). Er werden vervolgens een aantal groepen geformeerd die enkele pagina's uit het Boek voor onze tijd lazen (pag. 42-44, vijfde druk). Hierbij leert apostel F.W. Schwartz het een en ander over wezen en de werkzaamheid van de kerk van Christus in de wereld. Zij moet een lichtend licht zijn, maar ook een boek beschreven door de Geest van de levende God. Ook is zij een strijdend leger dat de bazuin aan haar lippen plaatst om het Evangelie te verkondigen. Ook vormen de leden van de ge- meente een gezin. Een samen- leving van broeders en zusters die echter nog wel eens eigen wegen gaan. Daarvoor is tuchtig- ging nodig om de gemeenschap

te louteren en zuiver te houden. Hierin zien we als beelden terug- komen: de kandelaar, het zegel, de bazuin en de toornschaal. De Heer wil Zijn kerk terugvinden zoals Hij deze gesticht heeft. Na de lunch gingen de groepen in op enkele vragen. Bijvoorbeeld waarom God het apostolische werk heeft geschonken en wat de kernboodschap is. Vervolgens is dan ook aan de orde wat dit voor ons persoonlijk betekent en hoe wij dienstbaar kunnen zijn in de omgeving waarin wij verkeren. Het was weer een dag waarbij wij ons de vreugde van het Evangelie bewust werden en de hoop die dat met zich brengt. Ook in deze laatste dagen mo- gen wij nog getuigen zijn van het werk van de Heer. De bijeen- komst werd afgesloten met een bidstond waarbij de dank op- steeg, maar ook de smekingen voor kerk en wereld en bovenal de bede 'kom Heer Jezus kom!'. Verblijd en verheugd keerden wij huiswaarts met nog 2 regels van het laatste versje in onze ge- dachten: 'Ik zie u reeds van verre, mijn hoge vaderland!' •

Wijdingsdienst

Th. Oudakker

Op 21 januari 2023 werd broeder R. L. Scholtus tijdens een Heilige Roepingsdienst geroepen door de Heilige Geest. Voor deze plechtigheid waren broeders en zusters uit diverse gemeentes aanwezig. Op maandag 29 mei 2023, tweede Pinksterdag, vond de wijding van deze broeder tot evangelist voor de gemeente Wageningen plaats. Een bijzondere dag voor Juda en in het bijzonder de gemeente Wageningen. De Eredienst stond onder leiding van apostel J.L.M. Straetemans. Als inleiding werd Psalm 108 (vs. 1 en 2) gezongen, beginnend met: 'Mijn hart, o Hemelmajesteit, is tot Uw dienst en lof bereid'. Na de opening werd door herder G. Bahre werd Handelingen 9 (vs. 1-19) gelezen. Aansluitend las de apostel uit het Evangelie naar Johannes (hst. 11: 25-44). Na de vermaning voor de zonden en schuldbelijdenis werd Gezang 208 (vs.2 en 10) gezongen en na de vrijspraak als lofzang Gezang 171 (vs. 1 en 2). Het voorgebed werd uitgesproken door de apostel waarna als voorzang Gezang 83 (vs.1 en 3) werd gezongen: 'Komt allen, deze dag

moet waardig zijn bezongen'. Het thema van de predikatie was: 'De Meester is daar. Hij roept u'. Na de prediking werd als beurtzang Gezang 109 (vs. 1, 3, 4 en 7) gezongen, waarbij er een collecte was voor het werk van de Heer in Georgië. Voor de wijding van de nieuw geroepen broeder werd na de inleidende toespraak de roepingsprofetie voorgelezen. Daarna de vragen en geloften, waarop broeder Scholtus belijdenis van zijn geloof aflegde voor God en Zijn gemeente. Aansluitend werd hem de zegenbede toegezongen uit Bundel 23: 'Dat 's Heren zegen op u daal'. Door oplegging van de handen van apostel J.L.M. Straetemans en herder G. Bahre werd broeder R.L. Scholtus in het evangelistenambt gewijd. Daarna werd Gezang 102 (vs. 1 en 2) gezongen: 'Slaat d' ogen naar 't gebergte henen'.

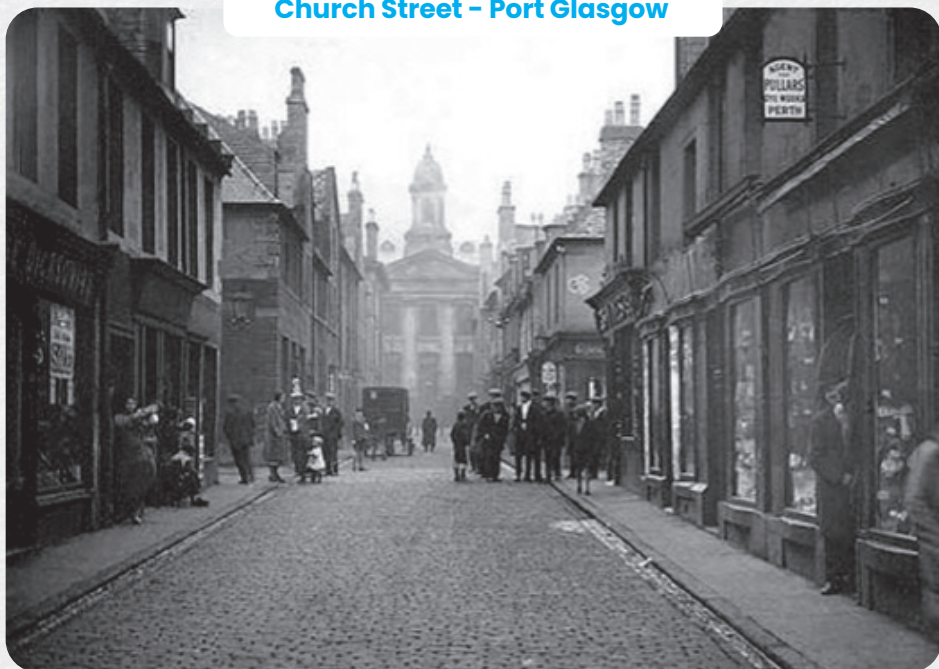
De intredeprediking van evangelist Scholtus had als thema: 'Een instrument in Gods hand'. Na de predikatie werd als nazang Gezang 202 (vs.1 en 3) gezongen: 'Wat vlied of bezwijkt, getrouw is

mijn God'. Na het zegenen van de offers werd door herder Bahre het dankgebed uitgesproken, waarbij als slotzang Gezang 186 (vs.1 en 2) werd gezongen: 'Wat God doet, dat is welgedaan'. Ter beëindiging van de bijzondere Eredienst werd de slotzegen uitgesproken.

Het was een feestelijke en rijk gezegende dienst waarbij de Heer Zich enkele malen door Zijn Geest openbaarde. Aansluitend was er gelegenheid om de nieuw geroepen evangelist, zijn vrouw en kinderen persoonlijk Gods onmisbare zegen te wensen. •

Deze uitgave een tweetal afbeeldingen op de laatste pagina. De kleinste is een foto van de haven van Port Glasgow. De tweede foto betreft Church Street, een winkelstraat met een prachtig uitzicht. Port Glasgow is een klein dorp gelegen aan de rivier de Clyde in de regio Inverclyde ten westen van Glasgow. Edward Irving was hier in 1828-1829 geweest om te prediken, waarbij duizenden personen aanwezig waren. In 1830 hoorden degenen die in Albury de Bijbel bestudeerden over bijzondere gebeurtenissen in deze omgeving. In deze tijd werd ook hier veel om herstel van de gaven van de Heilige Geest gebeden. Hier openbaarde zich de gave der gezondmaking in 1830, maar ook het woord der profetie. In Port Glasgow woonden twee scheepsbouwers, de gebroeders James en George MacDonald met hun zuster Margaretha, die zeer ziek was, en voor wie geen hoop op herstel meer bestond volgens de artsen. In de geschiedenis is het volgende hierover terug te vinden: 'James stond bij het venster. Plotseling voelde hij zich gedreven, liep op zijn zuster toe, en gebod haar in de Naam van Jezus de Nazarener op te staan. Zij richtte zich op, kleepte zich en zette zich aan de tafel. Het was allen, of ze droomden'. De MacDonalds waren zeer vrome mensen die tot de Staatskerk behoorden en zeer ijverige leden daarvan waren. Ook Mary Campbell, een goede vriendin, diende de Heer met geheel haar hart. Ze leed aan tuberculose, en kon volgens de geneesheren niet meer beter worden. Ook zij werd echter genezen. Het gerucht van hetgeen hier had plaatsgevonden verbreidde zich snel en zeer velen, gelovigen en ongelovigen, kwamen zich overtuigen van de waarheid der wonderen. Ook openbaarde de Heer Zich hier door de gave der profetie waarbij met name de zusters gebruikt werden om de woorden Gods uit te spreken. En zo ging het werk verder.

Church Street - Port Glasgow

Hersteld Apostolische Zendingkerk

Correspondentieadres:

J.L.M. Straetemans, Wilhelminastraat 21, 2011 VJ Haarlem